

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	Przemysław Palka
Protokolant:	Katarzyna Bogusz-Trojanowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Krzysztofa Batyckiego

po rozpoznaniu w dniach 5 września 2019r., 12 września 2019r. i 7 października 2019r.

sprawy P. S. syna A. i M. z domu M., urodz. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 28 lutego 2019 roku na ul. (...) w miejscowości O., woj. (...) - (...) z niezabezpieczonego zbiornika paliwa pojazdu ciężarowego marki (...) o nr rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 200 l oleju napędowego wartości 1000 zł na szkodę M. E., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. w nocy 24 maja 2019 roku na prywatnym parkingu samochodowym w m. L., gm. S., woj. (...) - (...), po uprzednim zerwaniu zamka korka wlewu paliwa samochodu ciężarowego marki V. o nr rej. (...) dostał się do wnętrza zbiornika a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 400 litrów oleju napędowego powodując straty w wysokości 2000 złotych na szkodę R. S., przy czym czynu tego dopuścił się będąc już uprzednio karany w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. po odbyciu łącznie co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności i w ciągu 5 lat po odbyciu ostatniej kary za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

3. w nocy z 29 na 30 maja 2019 roku w miejscowości M., gm. D., woj. (...) - (...), z niezabezpieczonego zbiornika paliwa ciągnika siodłowego marki V. o nr rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia około 700 litrów oleju napędowego powodując straty w wysokości 3500 złotych na szkodę D. D., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

4. w nocy 30 maja 2019 roku w miejscowości O., Gm. D., woj. (...) - (...) pomimo wydania przez funkcjonariuszy KPP S. asp. sztab. J. N. oraz asp. sztab. P. G. poruszających się radiowozem nieoznakowanym marki H. (...) o nr. Rej. (...) przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego marki M. o nr rej. (...), nie zatrzymał niezwłocznie pojazdu i kontynuował jazdę,

tj. o czyn z art. 178b k.k.

I. Oskarżonego P. S. uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach 1 i 3 części wstępnej wyroku, przyjmując, że oskarżony dokonał zaboru w celu przywłaszczenia około 400 litrów oleju napędowego z niezabezpieczonego zbiornika paliwa ciągnika siodłowego marki V. o nr rej. (...) litrów łącznie z pojazdu V. o nr rej. (...) i z pojazdu V. o nr rej. (...) i z tym ustaleniem, że czyny z pkt 1 i 3 stanowią ciąg dwóch przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to z mocy art. 278 § 1 k.k. opierając wymiar kary o art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazuje go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego P. S. uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w pkt 2, tj. przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierza mu karę 2 lat pozbawienia wolności.

III. oskarżonego P. S. uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w pkt 4 tj. przestępstwo z art. 178b k.k. i za to z mocy art. 178b k.k. skazuje go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierza oskarżonemu karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 42 § 1a pkt 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat;

VI. na podstawie art. 43 § 3 k.k. zobowiązuje oskarżonego do zwrotu dokumentu prawa jazdy uprawnionemu organowi;

VII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie IV wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 30 maja 2019 roku godz. 02.15 i w tym zakresie karę pozbawienia wolności uznaje za wykonaną.

VIII. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami określonymi w punkcie 1,2 i 3 części wstępnej wyroku w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- M. E. kwoty 1000 (tysiąc) zł,

- R. S. kwoty 2000 (dwa tysiące) zł,

- D. D. kwoty 3500 (trzy tysiące pięćset)

IX. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego i ujawnionego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego ustalono następujący stan faktyczny:

P. S. jest wielokrotnie karany, zarówno w Polsce jak i w Niemczech, mieszkańcem K., utrzymującym się z wykonywania prac dorywczych.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z 16 września 2014 r. w sprawie sygn. akt II K 239/14, P. S. został skazany za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Elku z 14 grudnia 2016 r., w sprawie sygn. akt II K 714/16, P. S. został skazany za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Wyrokiem łącznym z 14 czerwca 2017 r. Sąd Rejonowy w Elku w sprawie sygn. akt 55/17 połączył węzłem wyżej wymienione kary pozbawienia wolności i orzekł wobec P. S.

karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczoną karę oskarżony odbywał w okresie od 20 lutego 2017 r. do 31 stycznia 2019 r.

W dniu 28 lutego 2019 r. oskarżony, zarejestrowanym na siebie samochodem marki M. model (...) (bus tzw. „(...)”) o nr rej. (...), z niezabezpieczonego zbiornika pojazdu ciężarowego marki (...) o nr rej. (...), zaparkowanego na stacji paliw S., znajdującej się na ulicy (...) w miejscowości O., prowadzonej przez M. E., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 200 litrów oleju napędowego. Samochód (...) poprzedniego dnia został przygotowany do wyjazdu w trasę i zatankowany do pełna. Przejechał w tym dniu około 150 km. W zbiorniku zostało około 220 litrów paliwa. W dniu 28 lutego 2019 r. kierowca samochodu (...) stwierdził, że w zbiorniku nie ma paliwa, wokół samochodu zaś dostrzegł plamę ropy. Kierowca poinformował o powyższym M. E., który na nagraniu monitoringu stacji zauważył wjeżdżający na stację paliw o godz. 3.35 samochód marki M. typu bus tzw. „(...)”, koloru niebieskiego z ciemnym pasem dookoła auta od spodu do wysokości nadkoli, na stalowych felgach z nieoszkłoną częścią ładunkową i widocznym czerwonym napisem, o numerach rejestracyjnych zaczynających się od liter (...), cyfrze (...)i następujących po tym literach (...) lub (...). Pojazd zaparkował niedaleko ciężarówki (...), około 50 metrów przed budynkiem stacji przy garażu, by nie być widocznym ze stanowiska kasowego stacji, w miejscu nieobjętym zasięgiem monitoringu. Od godz. 3.45 przy cysternie zapaliła się latarnia na czujkę, która paliła się światłem ciągłym i zgasła o 4.03, by za chwilę zapalić się ponownie. W tym czasie przy samochodzie widoczny był zarys fragmentu postaci. Latarnia na czujkę zgasła o godz. 4.07 a około 5 minut później ze stacji paliw odjechał M. typu bus „(...)”.

Dowód: częściowo wyjaśnienia P. S. – k. 332v, zeznania M. E. – k. 184-185, płyta DVD-R zawierająca nagranie wideo z monitoringu – k. 201, protokół oględzin płyty DVD-R z zapisem monitoringu z dnia 28 lutego 2019 r. ze stacji paliw S. przy ul. (...) w O. – k. 191-192v, wydruk z monitoringu – k. 193-200, dane o karalności P. S. – k. 252-258, wyrok SR w Mrągowie, sygn. akt II K 239/14 – k. 260-260v, wyrok SR w Elku, sygn. Akt II K 714/16 – k. 251-251v, wyrok łączny SR w Elku, sygn. akt II K 55/17 – k. 261-261v

W dniu 24 maja 2019 r. oskarżony P. S., poruszający się będącym jego własnością samochodem marki M. model (...) D (bus tzw. „(...)”), o nr rej. (...) z prywatnego parkingu samochodowego w miejscowości L. na działce nr (...), po uprzednim zerwaniu zamka korka wlewu paliwa samochodu ciężarowego marki V. o nr rej. (...), przeznaczonego do przewozu drewna, dostał się wnętrza zbiornika paliwa a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 400 litrów oleju napędowego. Samochód V. poprzedniego dnia został zatankowany do pełna. W baku mieści się 700 litrów paliwa. Kierowca samochodu K. I., po przybyciu w okolicach północy w dniu 24 maja 2019 r. do pracy, skąd miał udać się w trasę, dostrzegł, po odpaleniu samochodu, że zegar poziomu paliwa wskazuje na mniej niż połowę zbiornika. Po wyjściu z samochodu i zapaleniu jego bocznych świateł zauważył stojące przy samochodzie bańki, dalej zaś stojący samochód w kolorze niebieskim typu M. tzw. „(...)” o nr rejestr. (...)i znajdującego się obok samochodu mężczyznę, oświetlonego tylnymi światłami samochodu. Po zapytaniu o przyczynę pobytu w tym miejscu nieznajomy mężczyzna szybko wskoczył do samochodu i odjechał. Świadek opisał mężczyznę i stwierdził, że byłby w stanie go rozpoznać. Sześć dni później K. I. wśród okazanych mu na tablicy poglądowej wizerunków czterech mężczyzn ze 100 % pewnością rozpoznał oskarżonego P. S., jako mężczyznę, którego spotkał na parkingu 24 maja 2019 roku i który to mężczyzna pośpiesznie oddalił się z miejsca zdarzenia po zaindagowaniu go o przyczynę pobytu na stacji.

W okolicach samochodu V. ujawniono siedem pustych baniek, w jednej zaś 20 litrów oleju napędowego. W zabezpieczonym do badań biologicznych materiale pobranym z korka wlewu paliwa nie stwierdzono DNA człowieka w stężeniu powyżej progu wykrywalności pozwalającym na oznaczenie profilu genetycznego w zakresie locus amelogeniny i autosomalnych loci (...).

Dowód: protokół oględzin miejsca kradzieży wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 17-36; zeznania K. I. – k. 14-15v, k. 45-46, k.352-352v, tablica poglądowa – k. 40; opinia z zakresu biologii i genetyki sądowej – k. 262-272.

W nocy z 29 na 30 maja 2019 r. oskarżony P. S. poruszający się zarejestrowanym na siebie samochodem marki M. model (...) D (bus tzw. „(...)”) o nr rej. (...), zaparkował swój pojazd na poboczu drogi w pobliżu bazy na posesji w miejscowości (...), gm. D. a następnie, po uprzednim wypchnięciu bądź wyrwaniu desek w ogrodzeniu i dostaniu się

na teren parkingu, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 400 litrów oleju napędowego ze znajdującego się tam – ciągnika siodłowego marki V. o nr rej. (...) litrów łącznie z nieużywanych pojazdów V. o nr rej. (...) i V. o nr rej. (...). Wlewy do baków nie były zamykane na zamek. Ilość skradzionego paliwa ze zbiornika w ciągniku siodłowym V. i ze zbiorników paliwa dwóch nieużywanych pojazdów, po uzyskaniu informacji od zatrudnionego w firmie kierowcy, wskazała właścicielka parkingu świadek D. D.. W trakcie oględzin ujawniono, że w zbiornikach paliwa nieużywanych pojazdów znajduje się ciecz w wysokości do 1/5 zbiorników. Oskarżony P. S. po dokonaniu kradzieży został zatrzymany kilka kilometrów dalej w wyniku pościgu podjętego po oddaleniu się przez niego z miejsca zdarzenia. W pojeździe sprawy zabezpieczono 13 plastikowych kanistrów o pojemności 20 litrów każdy, wypełnionych olejem napędowym, wąż gumowy, metalowe szczypce i puste bańki w liczbie 18 sztuk.

Dowód: zeznania D. D. – k. 67-68, k. 168, k. 338v, protokół oględzin miejsca kradzieży (...) – k. 71-72, protokół oględzin zapisu z monitoringu posesji w miejscowości (...) – k. 164-167, protokół oględzin samochodu dostawczego marki M. wraz z dokumentacją fotograficzną – k. 76-102.

W nocy 29 maja 2019 r. asp. sztab. J. N., asp. sztab. P. G. i asp. sztab. A. K., pełniący na terenie powiatu (...) służbę nieoznakowanym radiowozem marki H. (...) o nr rej. (...), zauważyli w miejscowości M. pojazd dostawczy marki M. koloru niebieskiego o nr rej. (...), zaparkowany na poboczu drogi w pobliżu placu, na którym znajdowały się pojazdy ciężarowe. Funkcjonariusze posiadali informacje, że pojazd marki M. widziany był podczas kradzieży paliwa w miejscowości L.. Powiadomili więc o powyższym dyżurnego, a po zauważeniu, że do pojazdu podeszła osoba z pojemnikami i odjechała, asp. sztab. P. G. i asp. sztab. J. N. udali się w pościg za pojazdem. Po około 3-4 km, wjeżdżając do miejscowości O., policjanci włączyli sygnały świetle, dając czytelny sygnał do zatrzymania się. Kierowca pojazdu marki M. nie reagował na próby zatrzymania, skręcił w boczną drogę prowadzącą do lasu. W związku z tym policjanci wyprzedzili go i zatrzymali się przed nim, uniemożliwiając mu jazdę na wprost. Do pościgu w miejscowości O. przyłączył się oznakowany radiowóz, zadysponowany przez dyżurnego KPP S., używający również sygnałów świetlnych i dźwiękowych. Kierujący pojazdem P. S. kontynuował ucieczkę na wstecznym biegu. Po przejechaniu kilkuset metrów uciekający samochód zatrzymał się na ogrodzeniu z siatki. Biorący udział w interwencji funkcjonariusze ujęli oskarżonego.

Dowód: zeznania J. N. – k. 108-109, k. 339, zeznania P. G. – k. 170-171, k. 339v.

Oskarżony P. S. w dniu 30 maja 2019 r. stanął pod zarzutem tego, że: I. w nocy 24 maja 2019 r. na prywatnym parkingu samochodowym w miejscowości L., gm. S., woj. (...) - (...), po uprzednim zerwaniu zamka korka wlewu paliwa samochodu ciężarowego marki V. o nr rej. (...) dostał się do wnętrza zbiornika a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 400 litrów oleju napędowego, powodując straty w wysokości 2000 złotych na szkodę R. S., przy czym czynu tego dopuścił się będąc już uprzednio karany w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. po odbyciu łącznie co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności i w ciągu 5 lat po odbyciu ostatniej kary za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.; II. w nocy z 29 na 30 maja 2019 r. w miejscowości M., gm. D., woj. (...) - (...), z niezabezpieczonego zbiornika paliwa ciągnika siodłowego marki V. o nr rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia około 500 litrów oleju napędowego powodując straty w wysokości 2 250 złotych na szkodę D. D., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; III. W nocy 30 maja 2019 r. w miejscowości M., gm. D., woj. (...) - (...), pomimo wydania przez funkcjonariuszy KPP S. asp. sztab. J. N. oraz asp. sztab. P. G., poruszających się radiowozem nieoznakowanym marki H. (...) o nr rej. (...) (...), przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego marki M. o nr rej. (...), nie zatrzymał niezwłocznie pojazdu i kontynuował jazdę, tj. o czyn z art. 178b k.k. (k. 113-114v).

W dniu 31 maja 2019 r. P. S. został przedstawiony dodatkowy zarzut o to, że w dniu 28 lutego 2019 r. o godz. 3.30 na ul. (...) w O. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z zaparkowanego samochodu ciężarowego marki (...) o nr rejestracyjnym (...) dwustu litrów oleju napędowego o wartości 1000 zł na szkodę M. E. (k. 223-223v). Do zarzucanego mu czynu P. S. się nie przyznał. Skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień dodając jednak, że nic nie wie na

temat tej kradzieży, oraz, że jest jedynym użytkownikiem pojazdu M. M. (2) koloru niebieskiego o nr rejestracyjnym (...) i że nie było takich sytuacji, by pojazd ten użytkował kto inny (k. 224-226).

Oskarżony P. S. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do dokonania kradzieży w miejscowości M., nie przyznał się natomiast do pozostałych zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że 29 maja 2019 r. wyjechał z G. około godz. 22.00 i jechał w stronę powiatu (...) szukając możliwości dokonania kradzieży oleju napędowego. Po zauważeniu na końcu wsi M. stojące na placu samochody ciężarowe pozostawił swój samochód marki M. na poboczu około 100 metrów za miejscowością a następnie z plastikowymi kanistrami udał się pieszo na plac z samochodami. Wyjaśnił, że z niezabezpieczonego zbiornika pojazdu ciężarowego stojącego najbliżej drogi asfaltowej, po zassaniu za pomocą węża oleju napędowego napełnił cztery zabrane kanistry, które po odniesieniu schował na pakę swojego samochodu. Łącznie zdołał napełnić 13 kanistrów po 20 litrów każdy, po czym zdecydował się zakończyć kradzież z uwagi na przejeżdżające samochody i obawę zauważenia. Oskarżony dodał, że odjechawszy z miejsca zdarzenia, po przejechaniu około 300 metrów zauważył jadący za nim inny pojazd. Chcąc zorientować się czy pojedzie on dalej czy nie, skręcił w boczną drogę do lasu. Zauważył, że pojazd skręcił za nim a następnie sygnałem dźwiękowym dał mu znać, że zamierza go wyprzedzić. Oskarżony wyjaśnił, że dopiero po wyprzedzeniu jadący pojazd włączył sygnały świetlne i dźwiękowe, na co, w wyniku paniki, oskarżony zaczął cofać swoim pojazdem w stronę asfaltu. Oskarżony wyjaśnił, że zatrzymał swój samochód dopiero wtedy, gdy blisko drogi asfaltowej zobaczył następny pojazd policyjny i jego niebieskie światła i sygnały dźwiękowe, tym samym stwierdzając, że nie ma sensu dalej uciekać. Oskarżony ponadto dodał, że były to nieoznakowe pojazdy a przynajmniej tego nie zauważył, by były oznakowane (k. 115-116v).

Oskarżony w składanych kolejno wyjaśnieniach przyznał się jedynie do kradzieży oleju napędowego w miejscowości M., a więc do czynu, w pościgu następującym po dokonaniu którego, został zatrzymany. Kwestionował przy tym ilość zabranego paliwa. Potwierdził kradzież jedynie 260 litrów – zabezpieczonych w jego samochodzie po zatrzymaniu. Do kradzieży w L. nie przyznał się (k. 119-120).

Na rozprawie w dniu 5 września 2019 r. oskarżony przyznał się w całości do kradzieży w miejscowości M., okazując za popełnione przestępstwo skruchę i deklarując wyrównanie szkody właścicielce parkingu D. D., jednocześnie nie przyznając się do popełnienia pozostałych zarzucanych mu czynów. Odnośnie zarzutu związanego z kradzieżą w miejscowości O., oskarżony wyjaśnił, że pod koniec lutego 2019 r. wracał od bratowej w S.. Na stację paliw S. w miejscowości O. zajechał kupić coś do picia. Gdy uznał, że stacja jest nieczynna, nie wysiadając z samochodu, objechał rondo przy stacji i odjechał. Oskarżony nie przyznał się także do kradzieży paliwa w miejscowości L., twierdząc, że z tego co osobiście wie, to jego samochód w okolicach miejsca kradzieży się nie znajdował. P. S., tak jak w trakcie poprzednich przesłuchań, negował swoje sprawstwo odnośnie do zarzutu niezatrzymania pojazdu i kontynuowania jazdy, pomimo wydania przez osobę uprawnioną sygnałów dźwiękowych i świetlnych. Oskarżony stwierdził, że sygnałów dźwiękowych nie słyszał w ogóle, sygnały świetlne zauważył zaś dopiero w momencie wymijania jego samochodu, który w tym czasie już stał, przez policyjny pojazd. Oskarżony dodał, że przejechał do tyłu około 100 metrów i mógł dalej kontynuować jazdę, ale zorientowawszy się, że samochodem jedzie policja zatrzymał się i czekał aż funkcjonariusze do niego podjadą (k.332v-334).

Oskarżony po odniesieniu się do zarzucanych mu czynów stwierdził, że jego uzależnienie od wydzielanej adrenaliny w trakcie dokonywania kradzieży jest silniejsze niż dwa nałogi, z którymi udało mu się zerwać: papierosy i alkohol.

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał daje podstawy do przypisania oskarżonemu P. S. odpowiedzialności za wszystkie zarzucane mu przestępstwa.

Ustalając stan faktyczny w rozpoznawanej sprawie Sąd oparł się na treści zeznań przesłuchanych podczas rozprawy pokrzywdzonych M. E., R. S., D. D. oraz świadków J. N., P. G., K. I.. Zeznania wskazanych osób są konsekwentne, logiczne, spójnie wewnątrz i tam gdzie trzeba wzajemnie się uzupełniają. Sąd nie znalazł żadnych racjonalnych podstaw, by wypowiedzi wskazanych wyżej osób zdyskredytować, uznać za niewiarygodne i nie przyjąć za podstawę poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych. Ustosunkowując się do wyjaśnień oskarżonego, w tej części, w których

nie przyznawał się do popełnienia czynów z pkt I, II i IV aktu oskarżenia, Sąd nie dał im wiary, oceniając je jako sprzeczne z pozostałym materiałem zgromadzonym w sprawie. Sąd potraktował je, jako stanowiące wyraz zaprzeczania przez oskarżonego faktom. Na wiarę zasługiwała jedynie część wyjaśnień, dotycząca przyznania się do dokonania kradzieży w miejscowości M., po popełnieniu której w pościgu następującym bezpośrednio po, oskarżony został zatrzymany.

Wyjaśnieniom oskarżonego negującym jego sprawstwo przestępstwa kradzieży 200 litrów oleju napędowego z pojazdu znajdującego się na stacji paliw w O., jak też jego dłuższy, niż objechanie wokół stacji, pobyt na niej, przeczy dowód w postaci zapisu monitoringu, z którego wynika, że oskarżony wjechał na stację paliw S. o godz. 3.35 i odjechał z niej po około 45 minutach. Zapis monitoringu jest na tyle czytelny, że nie pozostawia wątpliwości, że samochód zarejestrowany przez kamerę monitoringu jest samochodem, którym poruszał się oskarżony. Tej to właśnie nocy pracownik M. E. zauważył wokół pojazdu ciężarowego (...) o nr rej. (...), zaparkowanego na stacji paliw, plamę ropy jak też brak 200 litrów w zbiorniku tego pojazdu.

Wyjaśnienia oskarżonego, w których zaprzecza jakimkolwiek związkowi z kradzieżą w dniu 24 maja 2019 r. w miejscowości L., w świetle zgromadzonego materiału nie mogą być uznane za wiarygodne. O złapaniu P. S. na gorącym uczynku przestępstwa świadczy ujawnienie w okolicach samochodu V. jednej pełnej bańki i siedmiu pustych, a zwłaszcza dostrzeżenie oskarżonego przez kierowcę tego samochodu K. I.. Świadek ten, po stwierdzeniu, że w baku jego samochodu jest tylko połowa paliwa wyszedł z auta i dostrzegł mężczyznę, który pospiesznie oddalił się stojącym nieopodal samochodem typu M. model (...) o nr rejestr. (...) (...). K. I. rozpoznał wśród okazanych mu mężczyzn P. S.. Jako wiarygodne Sąd uznał także korespondujące z zeznaniami świadka niekwestionowane przez nikogo i sporządzone przez powołane do tego osoby dokumenty w postaci: protokołu oględzin miejsca zdarzenia wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 17-36) i tablicy poglądowej (k.40)

Wyjaśnienia oskarżonego nie wytrzymują też konfrontacji z zeznaniami funkcjonariuszy Policji świadków J. N. i P. G., którzy zgodnie zeznali, że po nabraniu podejrzenia co do popełnienia kradzieży paliwa udali się w pościg za samochodem poddanym obserwacji w miejscowości M.. Kilka kilometrów dalej, w terenie zabudowanym, tj. w miejscowości O., przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych, wydali oskarżonemu polecenia zatrzymania się. Do kontynuowanego pościgu podjętego przez J. N. i P. G. w miejscowości O. dołączył oznakowany pojazd policyjny. Oskarżony jednak w dalszym ciągu uciekał, ewidentnie ignorując wydane polecenie, dopuszczając się czynu w zamiarze bezpośrednim, mając bowiem na celu – niewchodzący w zakres ustawowej określoności czynu z art. 178b k.k. – cel w postaci uniknięcia kontroli.

Czyny z pkt I, II i III wyroku, których dopuścił się oskarżony, penalizowane są w art. 278 § 1 k.k. i w art. 279 § 1 k.k. Są to czyny zabronione znamienne zamiarem bezpośrednim kierunkowym. Oskarżony miał świadomość znaczenia swojego działania, działał w celu przywłaszczenia sobie cudzej rzeczy ruchomej, a więc w celu włączenia rzeczy do swojego majątku, objęcia jej w posiadanie lub postępowania z nią jak z własną.

Artykuł 279 § 1 k.k. statuuje typ kwalifikowany kradzieży, którego znamieniem kwalifikującym jest sposób działania sprawcy, usuwającego przeszkodę służącą zabezpieczeniu rzeczy ruchomej. Taką przeszkodą w realiach zdarzenia opisanego w pkt II wyroku był zamek korka wlewu paliwa zbiornika w samochodzie ciężarowym marki V. o nr rej. (...), w postaci zapięcia korka wlewu paliwa kłódką zamykaną zaciskowo na skobel, którą to przeszkodę oskarżony pokonał. Określenie „włamanie” jest pojęciem prawnym, którego treść jest ustalana autonomicznie w obszarze prawa karnego i w pewnym zakresie odbiegającym od jego potocznego rozumienia (wyrok SN z 6 grudnia 2006 r., III KK 358/06, w: OSNKW 2007, nr 2, poz. 17). Pozostając na gruncie owej koncepcji autonomicznej wykładni pojęcia włamania, uznać trzeba, że usunięcie przeszkody stanowiącej zabezpieczenie danej rzeczy nie musi sprowadzać się do fizycznego uszkodzenia lub zniszczenia bariery chroniącej dostęp do rzeczy, lecz polega na zachowaniu, którego podstawową cechą jest nieposzanowanie wyrażonej przez dysponenta rzeczy woli zabezpieczenia jej przed innymi osobami (wyrok SA w Białymstoku z 8 października 2002 r., sygn. VIII AKa 505/02, w: Prok. i Pr. – wkł. 2004, nr 10, poz. 21). Założenie na korek wlewu paliwa zbiornika w samochodzie ciężarowym marki V. o nr rej. (...)Ty kłódki, z wylamanym we wkładce zamka kluczem i niezamykanej w związku z tym przy użyciu tego klucza a jedynie zaciskowo, było –

mimo wszystko – stworzeniem w sposób zamierzony zewnętrznej bariery sygnalizującej, że celem zainstalowanego zamknięcia było wykluczenie dostępu do środka zbiornika i znajdującego się tam paliwa, osobom nieuprawnionym (wyrok SN 15 sierpnia 1985 r., I KR 212/85, OSNKW 1986, nr 11-12, poz. 97). Kłódka z pałąkiem zamknięta zaciskowo, której otwarcie, nawet jeśli nie wymagało zastosowania siły fizycznej, stanowiło jednak zabezpieczenie o charakterze specjalnym, wskazującym, że normalny dostęp do zabezpieczonej rzeczy – bez przeciwstawienia się wyraźnej woli jej dysponenta – nie jest możliwy (D. Pleńska, Glosa do uchwały SN z 3 grudnia 1966 r., VI KZP 42/66, OSPiKA 1968, nr 2, s. 83).

Czyn z pkt IV wyroku, którego dopuścił się oskarżony to czyn, indywidualnym przedmiotem ochrony którego jest bezpieczeństwo w komunikacji z ograniczeniem jej zakresu do ruchu drogowego. Zachowanie sprawcze polega na niezwłocznym niezatrzymaniu pojazdu mechanicznego na polecenie osoby uprawnionej do kontroli ruchu drogowego, poruszającej się pojazdem, przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych, przy czym dla realizacji znamion czynu zabronionego z art. 178b k.k. nie jest wymagane wystąpienie jakiegokolwiek skutku. Do znamion czynu zabronionego z art. 178b k.k. należy umyślność w obu zamiarach.

W konsekwencji Sąd uznał oskarżonego P. S. za winnego wszystkich zarzucanych mu przestępstw.

Oskarżony w dniu 28 lutego 2019 r. na ulicy (...) w miejscowości O., woj. (...) - (...) z niezabezpieczonego zbiornika paliwa pojazdu ciężarowego marki (...) o nr rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 200 litrów oleju napędowego wartości 100 0 zł na szkodę M. E..

Czyn oskarżonego należało zakwalifikować jako występki z art. 278 § 1 k.k.

Z uwagi na to, że oskarżony czynu tego dokonał przed upływem 5 lat po odbyciu kary łącznej 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności w okresie od 20 lutego 2017 r. do 31 stycznia 2019 r., orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Elku w sprawie sygn. akt 55/17 za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1 k.k., przy czym kara za przestępstwo podobne orzeczone została w wymiarze 8 miesięcy pozbawienia wolności (Wyrok Sądu Rejonowego w Elku z 14 grudnia 2016 r., w sprawie sygn. akt II K 714/16), przypisany mu czyn należało zakwalifikować w związku z art. 64 § 1 k.k.

Nadto, P. S. w nocy z 29 na 30 maja 2019 roku w miejscowości M., gm. D., woj. (...) - (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia około 400 litrów oleju napędowego z niezabezpieczonego zbiornika paliwa ciągnika siodłowego marki V. o nr rej. (...) litrów łącznie z pojazdu V. o nr rej. (...) i z pojazdu V. o nr rej. (...) powodując straty w wysokości 3500 złotych na szkodę D. D..

Czyn oskarżonego zakwalifikować należało jako występki z art. 278 § 1 k.k.

Z uwagi na to, że oskarżony czynu tego dokonał przed upływem 5 lat po odbyciu kary łącznej 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności w okresie od 20 lutego 2017 r. do 31 stycznia 2019 r. orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Elku w sprawie sygn. akt 55/17 za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1 k.k., przy czym kara za przestępstwo podobne orzeczone została w wymiarze 8 miesięcy pozbawienia wolności (Wyrok Sądu Rejonowego w Elku z 14 grudnia 2016 r., w sprawie sygn. akt II K 714/16), przypisany mu czyn należało zakwalifikować w związku z art. 64 § 1 k.k.

Tożsamość przepisu stanowiącego podstawę wymiaru kary oraz identyczność elementu podstawy kwalifikacji prawnej w odniesieniu do wyżej wymienionych i przypisanych oskarżonemu czynów, popełnienie każdego z tych przestępstw z wykorzystaniem takiej samej sposobności, krótkie odstępy czasu pomiędzy poszczególnymi przestępstwami oraz brak wyroku, chociażby nieprawomocnego, co do któregośkolwiek z nich, który zapadłby w okresie między pierwszym (pkt 1 komparycji wyroku) a drugim z tych przestępstw (pkt 3 komparycji wyroku) wyczerpało przesłanki ciągu przestępstw. W każdym z dwóch przypisanych P. S. przestępstw (czyny z pkt 1 i 3 wyroku) występuje identyczny element kwalifikacyjny w postaci przepisu stanowiącego podstawę wymiaru kary. Między przestępstwami – na zasadzie warunku dopełniającego ale też ograniczającego zakres zastosowania ciągu

przestępstw – zachodzi spinający je element, uzasadniający łączne ich wartościowanie na płaszczyźnie wymiaru kary, w postaci popełnienia poszczególnych przestępstw z wykorzystaniem takiej samej sposobności o charakterze przedmiotowym, związanej z okolicznościami w których doszło do realizacji znamion przez poszczególne popełnione przez oskarżonego zachowania, takie jak warunki i możliwości popełnienia przestępstw, okoliczności ich popełnienia, wykorzystanie powtarzającego się układu warunków zewnętrznych, wykorzystanie takich samych narzędzi a także wykorzystanie przy popełnieniu każdego z przestępstw niedostatecznego zabezpieczenia paliwa w zbiornikach samochodów. Ukształtowanie instytucji ciągu przestępstw jako szczególnej odmiany realnego zbiegu przestępstw pozwoliło potraktować trzymiesięczną przerwę między przestępstwami jako niezrywającą więzi czasowo-sytuacyjnej między czynami składającymi się na jedno przestępstwo.

Wystąpienie przesłanek ciągu przestępstw – jako instytucji prawa karnego materialnego – obligowało Sąd do jego zastosowania, tym samym też do uczynienia użytku z kompetencji do wymierzenia, w sytuacji ciągu przestępstw, jednej kary określonej w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z przestępstw wchodzących w skład ciągu, w granicach od dolnej granicy ustawowego zagrożenia do górnej granicy tego zagrożenia zwiększonego o połowę. Za czyny te (a więc czyny z pkt I i III wyroku) przy ustaleniu, że stanowią one ciąg dwóch przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. z mocy art. 278 § 1 k.k., opierając wymiar kary o art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Nadto, P. S. w nocy 24 maja 2019 roku na prywatnym parkingu samochodowym w miejscowości L., gm. S., woj. (...) (...) po uprzednim zerwaniu zamka korka wlewu paliwa samochodu ciężarowego marki V. o nr rej. (...) dostał się do wnętrza zbiornika a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 400 litrów oleju napędowego powodując straty w wysokości 2000 złotych na szkodę R. S..

Czyn oskarżonego zakwalifikować należało jako występki z art. 279 § 1 k.k.

Z uwagi na to, że oskarżony, będąc skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z 16 września 2014 r. w sprawie sygn. akt II K 239/14 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności, połączoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Elku z 14 czerwca 2017 r. w sprawie sygn. akt 55/17 w karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, po odbyciu której w ciągu 5 lat popełnił ponownie przestępstwo kradzieży z włamaniem, należało zakwalifikować w związku z art. 64 § 2 k.k. Za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., Sąd wymierzył P. S. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Za czyn z art. 178b k.k. Sąd wymierzył karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z dyspozycją, i na zasadach określonych w art. 91 § 2 k.k., wymierzoną karę za ciąg przestępstw oraz kary jednostkowe za przestępstwa nienależące do ciągu, Sąd połączył oskarżonemu węzłem kary łącznej, uwzględniając przy tym, że im większe jest powiązanie pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami – powiązanimi ze sobą wspólnym zamiarem, ciągiem działań sprawcy i pozostającymi w zwartości czasowej, przy których to czynach zaciera się indywidualny charakter poszczególnych z nich – tym pełniej wymiar kary łącznej powinien uwzględniać zasadę absorpcji (Wyrok SA w Katowicach z 25 października 2007 r., sygn. II AKa 239/07, Prok. i Pr. – wkł. 2008, nr 6, poz. 32).

W tym stanie rzeczy Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną w wymiarze 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzenie oskarżonemu kar jednostkowych, kary wymierzonej za ciąg przestępstw i kary łącznej w niższym wymiarze nie pozwoliłoby odczuć mu w sposób wystarczający negatywnych konsekwencji swego zachowania. W ocenie Sądu wymierzone kary, zarówno jednostkowe, kara wymierzona za ciąg przestępstw a także kara łączna, są adekwatne do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynów zarzucanych oskarżonemu. Jako okoliczność obciążającą Sąd uznał fakt uprzedniej karalności oskarżonego, dopuszczenie się przestępstw warunkach recydywy. Z dotychczasowych skazań i pobyków w zakładach karnych, oskarżony nie wyciągnął żadnych wniosków, kontynuując już miesiąc po wyjściu z zakładu karnego przestępczy proceder.

Należy zauważyć, że dotychczasowy tryb życia oskarżonego, jego warunki i właściwości osobiste wskazują, że P. S. jest sprawcą, który wręcz nagminnie narusza porządek prawny i lekceważy wymiar sprawiedliwości. Szkodliwość społeczna czynów przez niego popełnionych kształtuje się na wysokim poziomie – z uwagi na działanie z niskich pobudek (w celu osiągnięcia korzyści majątkowej), wyrządzanie dla zaspokojenia swoich potrzeb szkody innym ludziom, zaplanowany sposób działania oraz zawiniony przez sprawcę brak starań o podjęcie stałego zatrudnienia.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zobowiązany był zaliczyć na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, w postaci zatrzymania P. S. w dniu 30 maja 2019 r. o godz. 02.15 a następnie jego tymczasowego aresztowania, począwszy od dnia 31 maja 2019 r.

Na podstawie art. 42 § 1a pkt 1 k.k. orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych jest obligatoryjne. Zdaniem Sądu orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat będzie wystarczające do osiągnięcia pożądaných skutków resocjalizacyjnych, w tym zarówno skutku represyjnego, jak i skutku w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej. Wymiar powyższego środka karnego uwzględnia zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jakie swym zachowaniem, nie reagując przez długi czas na czytelne polecenia funkcjonariuszy Policji dających mu sygnały świetlne i dźwiękowe do zatrzymania i uciekając przed nimi, stwarzał.

Na podstawie art. 43 § 3 k.k., w związku z orzeczonym zakazem prowadzenia pojazdów, Sąd zobowiązał oskarżonego do zwrotu dokumentu prawa jazdy uprawnionemu organowi.

Orzeczenie w pkt VIII części dyspozytywnej wyroku wydano w oparciu o przepis art. 46 § 1 k.k., który stanowi, że w razie skazania, Sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego orzeka obowiązek naprawienia w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody. Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami określonymi w pkt I, II i III w całości przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych odpowiednio: kwoty 1000 zł na rzecz M. E., kwoty 2000 zł na rzecz R. S. i kwoty 3500 zł na rzecz D. D..

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego, Sąd zwolnił go od kosztów sądowych w całości.

Sąd pominął zeznania świadków B. W. (k. 214-215v, k. 339) i T. W. (k. 217-218v), albowiem nie wnosiły one do sprawy niczego istotnego.